

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

atque truculentiam suam exerunt. Væ habitatoribus terræ & maris: quia descendit Diabolus ad vos, habens iram magnam, sciens, quod modicum tempus habet! Apoc. 12. v. 12.

Ne igitur aureum seculum somnietur, nec insolens videatur nobis, si videamus, quomodo adhuc hodiè Diabolus ejusque satellites adversus Ecclesiam Christi sæviant: sed cogitemus, esse illum antiquum Diabolum, qui semper Ecclesiæ interitum quæsi verit, nec nunc cessare eundem, nec cessaturum quamvis frustra, ut Ecclesiam extirpet usque ad finem seculi, ubi demùm ἀπολόγησις fidelium sequetur, Luc. 21. v. 28.

De Secundo.

Sequitur *Medela*, quæ fluit
I. *Ex Confessionis utilitate.* Postquam Christus Petri confessionem fidei audiverat, ait illi: Beatus es Simon Barjona, quia caro & sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus qui in cælis est. Et ego dico tibi: quia tu es Petrus &c.

Cacodæmoni quidem & asseclis ejus, confessio veritatis sudes in oculis est. Verùm Christus Servator ad eò eam approbat, ut omnibus Christi confessoribus beatitudinem promittat. Beatus es Simon, dicit hîc ad Petrum. Et eodem modo te quoque, imò quemvis testem veritatis compellat, Beatus es! Habes Deum gratiosum, cælum tibi patet! Omnis, qui confitebitur me coràm hominibus, confitebor & ego eum, coràm Patre meo, qui in cælis est, Matth. 10. v. 32. Corde credi-

tur ad justitiam, ore confessio fit ad salutem, Rom. 10. v. 10. Licet super animosa Evangelii confessione odio & persecutione infesteris, ut Davidis querela tua sit: Credidi, propter quod locutus sum, ego verò afflictus sum valdè, Psal. 116. v. 10. recorderis velim beatitudinis promissæ.

Si corpus occidunt,
Et omnia rapiunt,
Dimitte tu lætus,
Est quantus his nullus,
Regni Dei qui certus.

Quod si verò fidelem ejusmodi confessionem edere velis, illa non haurienda tibi è ratione humanâ, carne & sanguine: sed ex illuminatione Spiritus sancti, & revelatione verbi divini, Psal. 25. v. 14. Matth. 11. 26. 1. Cor. 2. v. 4. 5. Sis Simon sive auditor verbi divini, sis filius Jonæ, h. e. columbæ, nimirum cælestis, quæ est Spiritus sanctus, qui specie columbæ super Christum descendit, Matth. 3. v. 16. & in festo Pentecostes super Apostolos effusus est, Act. 2. v. 3. Sis quoque Petrus, ut super lapidem probatum, angularem & pretiosum Christum confessionem tuam fundes, Esa. 28. v. 16. Rom. 9. v. 33. 1. Cor. 3. v. 11. & in loco & tempore confessionis ut petra consistes, usque ad mortem pro veritate certans, Sir. 4. v. 33. Sic de salute nullatenus dubitabis: Christus certissime dabit tibi coronam vitæ, quàm omnibus testibus veritatis promissit, Apoc. 2. v. 10.

II. *Ex Ecclesiæ invincibilitate*, quæ ipsi à Christo in his verbis promissa: Et portæ inferi non prævalent adversus eam.

Diabolus quidem vi, astutiâ & tyrannide sua

fua sæpè multùm efficit, fed tamen nunquam efficiet, ut Ecclefiam Dei debeat. Portæ inferorum oppugnare, non expugnare; valere, fed non prævalere pofunt.

Quamvis Ethnici illi Imperatores in tribus prioribus Seculis plurimum Chriftiani fanguinis effuderint. Licet Pontifex fævierit, & Ecclefiam Chrifti oppugnauerit. Licet Turca irruerit, & multas Chriftianas Regiones devaftarit. Etiamfi vanæ hærefes & fchifmata Ecclefiam turbarint, adeoque varii fluctus tribulationum, Ecclefiam tantùm non operuerint; nondum tamen illa deleta, & oppreffa, fed immobiliter confervata eft, ut portæ inferorum non prævaluerint adverfus eam. In medijs perfecutionum fluctibus Chriftiani confervati funt, & quò plus Chriftiani fanguinis effufus, eò plus aucti illi & in veritate confirmati funt. Quò magis aquæ diluvii multiplicatæ funt, eò magis elevaverunt arcam in fublime à terrâ, Gen. 7. v. 17. Ita quò plus tribulationes Ecclefiam multiplicatæ funt, eò plus amplificata & propagata eft, nec ulla externâ vi opprimi potuit.

Eft quidem illa in comparatione Judæorum, Tartarorum & paganorum aliarumque barbararum gentium pufillum gregem: attamen illi hunc pufillum gregem delere non potuerunt. Judæorum religio adeò labefactata eft, ut in toto orbe, nullum templum, nullum Pontificem, nullum propitiatorium, nulla facrificia amplius habeant: At Chriftianorum religio nullo igne, gladio, cæde & cruciatu nullo labefactari potuit. Noftro Evangelium, fides nofta, Chriftus nofter,

baptifmus & cœna nofta perennabunt ufque ad diem noviffimum, mors Domini annunciabitur, donec veniet, 1. Cor. 11. 26. Ringant omnes Diaboli, portæ inferorum, rumpantur ilia Judæis, Turcis, Tartaris, imò toti mundo, tamen non prævalebunt adverfus Ecclefiam Dei. Primò enim non ab impijs architectis turris Babylonica, fed à Chrifto ipfo extructa eft.

Deindè quoque firmo fundamento innititur Chrifto ipfo, immobili petrâ. Gott famlet und bauet ihm eine Kirch und Gemein / fcribit B. Lutherus, mitten unter feinen Feinden / als ein Schloß auff einen ftrecken Felfen gegründet / welches nicht heiffet / Troß Käyser / fondern Troß Teuffel und Tod ! In hâc petrâ confidamus, Diabolo & mundo insultantes, & cum Bernhardo dicentes: Fremat mundus, Diabolus infidetur, non cado: fundatus enim fum fuper petrâ firma.

III. Ex clavium potestate, de quâ Servator: Tibi dabo claves Regni cœlorum; & quodcunque ligaveris fuper terram, erit ligatum & in cœlis: & quodcunque folveris fuper terram, erit folutum & in cœlis.

Sicut Petrus hanc confessionem, non fuo duntaxat nomine, fed nomine omnium Apoftolorum & totius Ecclefie edidit: ita etiam hæc potestas non ad folum Petrum, fed & omnes Apoftolos, imò ad totam Ecclefiam pertinet, ut apparet ex Joh. 20. v. 22. 23. Ecclefia enim Chrifti fponfa eft, illi claves appendit, & liberam in domo fuâ claudendi & recludendi potestatem tribuit, committit illi pretio-

iffi-

ſiſſimum Regni ſui theſaurum, qui eſt remiſſio peccatorum: & portam cœleſtem portis inferorum opponit, atque in poteſtate Eccleſiæ conſtituit, theſauros gratiæ, remiſſionem peccatorum piis & pœnitentibus distribuendi, ſed malis & impœnitentibus retinendi, portam cœli occludendi, & ad portam inferorum relegandi.

Quemadmodum igitur omnibus ſecuris & impœnitentibus horrificum eſt, quod peccata ipsis retenta ſint, à cujus vinculis in æternum non exſolventur: Ita ex adverſo piis & pœnitentibus ſolacium adfert, quod quamvis portæ inferorum ipſos oppugnent, & Diabolus eos in peccata ſeduxerit, quâ de cauſa porta cœli illis jure occluſa fuit, illi tamen in jure hoc Eccleſiæ & poteſtate claviſum partem habeant. Videant modò, ut peccata agnoscant, gratiam Dei implorent, & vitæ emendationem promittant: ſic porta cœli illis recludetur, & quod hîc in terris ſolutum eſt, & in cœlo ſolutum erit.

De Tertio.

Restat *Cautela*, quæ tribus abſolvitur Regulis, ut ſunt

I. *Examina ne contemne.* Pientiffimus Servator noſter Jeſus, non modò diſcipulos ſuos, in doctrina cœleſti ſedulò informavit, ſed hîc etiam examen inſtituit, quærens quid hæcenus profecerint. Quâ in re laudabili exemplo omnibus illis præit, qui Eccleſiæ & Scholæ præpoſiti ſunt, & in illis docent, ut auditores & diſcipulos ſuos, non modò probè informant, ſed & in examen adducant, quos progreſſus in

Catechiſmo & Chriſtiana doctrinâ fecerint, quomodo illam calleant, & quomodo reſpondere poſſint: quo reſpectu quoque publica examina in ſcholis inſtituta ſunt, quæ & in Eccleſia, & confeſſione, & in privatis ædibus utiliter inſtituerentur, quò juniores & ſeniores hæc occaſione incitarentur, in doctrinâ Chriſti, ejusque agnitione proficiendi.

Verùm hîc utrinque peccatur, cùm ex parte illorum, quibus examen incumbit, qui ſocordes & negligentes ſe exhibent, alia negotia utiliora prætendentes, quaſi pluribus occupationibus diſtricti eſſent, quàm indefeſſus ille Propheta, & Doctor erudita linguæ Chriſtus Jeſus: tùm ex parte examinandorum, qui examina, ut rem levem & non neceſſariam ſubterfugiunt, & rationem fidei reddere erubescunt.

Verùm ſi Apoſtolos non puduit examini ſe ſubjicere: quid tu miſer homuncio erubereſceres? Magis negligentia & inſcitia tua ruborem tibi incutiat: quod ſi enim rationem reddere poſſes, nullatenus examen declinares.

II. *Interroganti promptè reſponde.* Chriſto hîc ex diſcipulis quærenti, reſpondent illi, quid & aliorum & ſuum ipſius de Chriſto ſit judicium: Ita & tu paratus ſemper ſis, ad ſatiſfactionem omni poſcenti te rationem de eâ, quæ in te eſt, ſpe & fide, 1. Petr. 3. v. 15. Et quò accuratè reſpondere poſſis, vide, ut bonum fundamentum ponas in agnitione Dei & Filii ejus Jeſu Chriſti. Petrus & reliqui Apoſtoli malè ad quæſtionem propoſitam reſpondiſſent, niſi è concionibus Chriſti, ex illuminatione Spiritus ſancti id didiciſſent,
nec